

i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1), w zakresie w jakim dotyczy ono skarżącej i, po szóste, wszelkich przyszłych rozporządzeń i decyzji Rady bądź Komisji, które uzupełniałyby lub zmieniałyby jeden z aktów prawnych zaskarżonych w ramach niniejszej skargi, a w drugiej kolejności, żądanie stwierdzenia, że do skarżącej nie ma zastosowania art. 20 ust. 1 lit. b) decyzji 2010/413, art. 16 ust. 2 rozporządzenia nr 961/2010, art. 1 pkt 7 decyzji Rady 2012/35/WPZiB z dnia 23 stycznia 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413 (Dz.U. L 19, s. 22), art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 267/2012, art. 1 pkt 8 decyzji Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413 (Dz.U. L 282, s. 58), art. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady (UE) nr 1263/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającego rozporządzenie nr 267/2012 (Dz.U. L 356, s. 34) oraz art. 1 pkt 2 decyzji Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413 (Dz.U. L 356, s. 71).

Sentencja

- 1) Skarga jest niedopuszczalna w zakresie, w jakim zmierza do stwierdzenia nieważności wszelkich przyszłych rozporządzeń i decyzji Rady Unii Europejskiej bądź Komisji Europejskiej, które uzupełniałyby lub zmieniałyby jeden z aktów prawnych zaskarżonych w ramach rozpatrywanej skargi.
- 2) Nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie żądań stwierdzenia nieważności dotyczących Post Bank Iran decyzji „zawartych” w pismach z dnia 29 października 2010 r. i 5 grudnia 2011 r., ani podnoszonego przez wspieraną przez Komisję Radę zarzutu niedopuszczalności w kontekście żądania stwierdzenia nieważności dotyczącej Post Bank Iran decyzji „zawartej” w piśmie z dnia 29 października 2010 r.
- 3) Stwierdzona zostaje nieważność, w zakresie dotyczącym Post Bank Iran, załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB, zmienionej przez decyzję Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. (Dz.U. L 281, s. 81) i załącznika VIII do rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007, decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. zmieniającej decyzję 2010/413, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i załącznika IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010.
- 4) Skutki załącznika II do decyzji 2010/413/WPZiB, zmienionej przez decyzję 2010/644/WPZiB, a następnie przez decyzję 2011/783/WPZiB, zostają utrzymane w mocy w odniesieniu do Post Bank Iran do momentu utraty mocy prawnej przez załącznik IX do rozporządzenia nr 267/2012 w zakresie, w jakim dotyczy on Post Bank Iran.
- 5) Rada pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Post Bank Iran.

6) Komisja pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 63 z 26.2.2011

Wyrok Sądu z dnia 6 września 2013 r. — Bank Refah Kargaran przeciwko Radzie

(Sprawa T-24/11) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu niedopuszczenia do rozprzestrzeniania broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej)

(2013/C 304/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bank Refah Kargaran (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat J.M. Thouvenin)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i R. Liudvinaviciute-Cordeiro, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo F. Erlbacher i M. Konstantinidis, następnie A. Bordes i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia, że decyzja Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39) nie znajduje zastosowania do skarżącego, po drugie, żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1), rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 1263/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 267/2012 (Dz.U. L 356, s. 34), oraz wszystkich przyszłych rozporządzeń, które będą uzupełniać lub zastępować te rozporządzenia do czasu wydania wyroku kończącego postępowanie w instancji, o ile akty te dotyczyć będą skarżącego, po trzecie, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB (Dz.U. L 281, s. 81), decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB (Dz.U. L 319, s. 71), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 319, s. 11) i decyzji Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającej decyzję 2010/413 (Dz.U. L 356, s. 71), a także wszystkich przyszłych aktów,

które będą uzupełniać lub zastępować te akty do czasu wydania wyroku kończącego postępowanie w instancji, o ile akty te będą dotyczyć skarżącego, oraz po czwarte, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji zawartych w pismach z dnia 28 października 2010 r. i 5 grudnia 2011 r.

Sentencja

1) W zakresie dotyczącym Banku Refah Kargaran stwierdza się nieważność:

— załącznika II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB, zmienionej decyzją Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. i następnie decyzją Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r.;

— decyzji 2010/644;

— załącznika VIII do rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007, zmienionego rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącym wykonania rozporządzenia nr 961/2010;

— decyzji 2011/783;

— rozporządzenia wykonawczego nr 1245/2011;

— załącznika IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010.

2) Skutki wywołane przez załącznik II do decyzji 2010/413, zmienionej decyzją 2010/644 i następnie decyzją 2011/783, w stosunku do Banku Refah Kargaran zostają utrzymane w mocy do czasu, gdy skuteczne stanie się stwierdzenie nieważności załącznika IX rozporządzenia nr 267/2012 w zakresie dotyczącym Banku Refah Kargaran.

3) Postępowanie w przedmiocie żądania stwierdzenia, że decyzja 2010/413 nie znajduje zastosowania do Banku Refah Kargaran, zostaje umorzona.

4) W pozostałym zakresie skarga zostaje w części odrzucona i w części oddalona.

5) Rada Unii Europejskiej pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Bank Refah Kargaran.

6) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 80 z 12.3.2011.

Wyrok Sądu z dnia 6 września 2013 r. — Deutsche Bahn i in. przeciwko Komisji

(Sprawy połączone T-289/11, T-290/11 i T-521/11) (¹)

(Konkurencja — Postępowanie administracyjne — Decyzja nakazująca przeprowadzenie kontroli — Uprawnienia kontrolne Komisji — Prawo do obrony — Proporcjonalność — Obowiązek uzasadnienia)

(2013/C 304/25)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Bahn AG (Berlin, Niemcy); DB Mobility Logistics AG (Berlin); DB Energie GmbH (Frankfurt nad Menem, Niemcy); DB Netz AG (Frankfurt nad Menem); DB Schenker Rail GmbH (Moguncja, Niemcy); DB Schenker Rail Deutschland AG (Moguncja); Deutsche Umschlaggesellschaft Schiene-Straße mbH (DUSS) (Bodenheim, Niemcy) (przedstawiciele: W. Deselaers, O. Mross i J. Brückner, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Malferri, N. von Lingen i R. Sauer, pełnomocnicy)

Interwienienci popierający żądania strony pozwanej: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: początkowo, w sprawach T-289/11 i T-290/11, M. Muñoz Pérez, następnie, w sprawach T-289/11, T-290/11 i T-521/11, S. Centeno Huerta, abogados del Estado); Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Simm i F. Florindo Gijón, pełnomocnicy) i Urząd Nadzoru EFTA (przedstawiciele: X. A. Lewis, M. Schneider i M. Moustakali, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji: C(2011) 1774 z dnia 14 marca 2011 r., C(2011) 2365 z dnia 30 marca 2011 r. i C(2011) 5230 z dnia 14 lipca 2011 r. zarządzających zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 kontrole w spółce Deutsche Bahn AG i w jej wszystkich spółkach (sprawy COMP/39.678 i COMP/39.731).

Sentencja

1) Skargi zostają oddalone.

2) Deutsche Bahn AG, DB Mobility Logistics AG, DB Energie GmbH, DB Netz AG, DB Schenker Rail GmbH, DB Schenker Rail Deutschland AG i Deutsche Umschlaggesellschaft Schiene Straße mbH (DUSS) pokrywają koszty poniesione przez Komisję Europejską oraz koszty własne.